

Nú legg ég augun aftur,
ó, Guð, þinn náðarkraftur
mín veri vörn í nótt.
Æ, virst mig að þér taka,
mér yfir láttu vaka
þinn engil, svo ég sofi rótt.

Foersom - Sveinbjörn Egilsson

Moldun

Ég fel í forsjá þína,
Guð faðir, sálu mína,
því nú er komin nótt.
Um ljósið lát mig dreyma
og ljúfa engla geyma
öll börnin þín, svo blundi rótt.

Matthías Jochumsson

Blessun

Eftirspil *Gullvagninn*

Prestur: Sr. Benjamín Hrafn Böðvarsson
Organisti: Navina Dueck Stefansson
Einsöngur: Andri Bergmann Þórhallsson
Karlakórinn Gláður syngur
Meðhjálpari: Guðný Þórdís Jónsdóttir

Aðstandendur þakka auðsýnda samúð og hlýbug
og bjóða viðstöddum að þiggja kaffiveitingar
í safnaðarsal kirkjunnar að athöfn lokinni.

Hjalte Sigurðsson

Fæddur 16. apríl 1950
Dáinn 4. september 2022

Útför frá Eskifjarðarkirkju,
þriðjudaginn 13. september kl. 13:00

Forspil
Söknuður

Signing og bæn

Herra, minn Guð, til þín

- ¹ *Hærra, minn Guð, til þín,*
hærra til þín,
enda þótt öll sé kross
upphefðin mín.
Hljóma skal harpan mín:
.: Hærra, minn Guð, til þín, .:.
hærra til þín.
- ² *Allist ég vinum frá*
vegmóður einn,
köld nóttin kringum mig,
koddí minn steinn,
heilög skal heimvön mín.
.: Hærra, minn Guð, til þín, .:.
hærra til þín.
- ³ *Sofanda sýndu þá*
sólstigans braut
upp í þitt eilífa
alföðurskaut.
Hljómi svo harpan mín:
.: Hærra, minn Guð, til þín, .:.
hærra til þín.
- ⁴ *Arla ég aftur rís*
ungur af beð.
Guðs hús á grýttri braut
gláður ég hleð.
Hver og ein hörmung mín
hefur mig, Guð, til þín,
hærra, minn Guð, til þín,
hærra til þín.
- ⁵ *Lyfti mér langt í hæð*
lukkunnar hjól,
hátt yfir stund og stað,
stjörnur og sól,
hljómi samt harpan mín:
.: Hærra, minn Guð, til þín, .:.
hærra til þín.

Adams - Matthías Jochumsson

Ritningarlestur

Stattu um stund á Hólmahálsi

Stattu við um stund á Hólmahálsi
og horfðu yfir fjörð og byggð og sæ
og lít þú á, hve fjallahringur frjálsi
í fadmi sínum lykur sérhvern bæ.
Þar sérðu Skrúð á stakki bláum standa
sem stoltan tryggan útidyravörð,
en Vöttur gamli lýsir milli landa
með leiftur kyndli veg á Reyðarfjörð.

Þar sérðu gnæfa Hólmatindinn háa,
það hamratröll er vinur minn og þinn.
Hann dregur hugann frá því ljóta' og lága
og leið oss vísar upp í himininn.
Á brúðarslæður Bleikisárfossar minna,
sú bæjarprýði' af höndum Drottins gjörð.
Ég bið svo fyrir boð til vina minna
með bestu hjartans kveðju' á Eskifjörð.

Þorvaldur Friðriksson - Pétur Jónsson

Guðspjall

Óbyggðirnar kalla

Þoppa kátur út um dyrnar
við blasir himininn,
himinblár er bláminn
himneskur jökullinn.

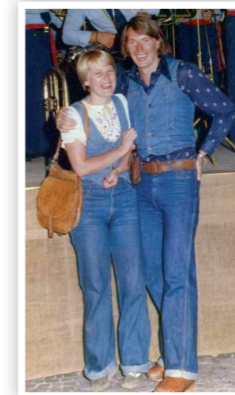
Óbyggðirnar kalla
og ég verð að gegna þeim,
ég veit ekki hvort eða hvernig
eða hvenær ég kem heim.

Þergmál óbyggðanna
svo hjart í huga mér,
leiður á öllu og öllum
hundleiður á sjálfum mér.

Óbyggðirnar kalla
og ég verð að gegna þeim,
ég veit ekki hvort eða hvernig
eða hvenær ég kemst heim.

Magnús Eiríksson

Minningarorð

Það þarf fólk eins og þig

- ¹ *Það þarf þarf fólk eins og þig*
fyrir fólk eins og mig,
frá Bláa lóns böðum
að nyrstu sjávarströnd.
- ² *Frá vel þekktum stöðum*
út í ókönnuð lönd,
þarf fólk eins og þig
fyrir fólk eins og mig.
- ³ *Éf dimmir í lífi mínu um hríð,*
eru bros þín og hlýja svo blíð.
Og hvert sem þú ferð,
og hvar sem ég verð,
þarf fólk eins og þig
fyrir fólk eins og mig.
- ⁴ *Það þarf þarf fólk eins og þig*
fyrir fólk eins og mig,
frá hlíðum Akureyrar,
inn í grænan Herjólfsdal.
- ⁵ *Frá Hallormstaðarskógi,*
inn í fagran Skorradal,
þarf fólk eins og þig
fyrir fólk eins og mig.
- ⁶ *Éf dimmir í lífi mínu um hríð*
eru bros þín og hlýja svo blíð.
Og hvert sem þú ferð,
og hvar sem ég verð,
þarf fólk eins og þig
fyrir fólk eins og mig.

Buck Owens - Rúnar Júlíusson

Bæn og Faðir vor

Kveðjustund

Nú komin er kveðjustund okkar
og kossinn ég síðasta fæ.
En minningin merlar og lokkar
sú minning fer aldrei á glæ.
Innst í hjarta sem gull ég þig geymi
þú ert glóbjarta drottningin mín.
Þó árin til eilífðar streymi
fer aldrei burt myndin þín.

Þorvaldur Friðriksson - Kristján Ingólfsson